

keligheden ikke oppebæres, da det udjævnes i den indbyrdes Konkurrence. Jeg tror derfor, at skal dette Spørgsmaal løses, løses det bedst nu, da der er Tendens og Villie dertil fra alle Sider. Jeg skal derfor tilraade at stemme for Forslaget, som det foreligger, saa det kan komme i Fællesudvalg til en indgaaende Behandling. Saa er jeg overbevist om, at Spørgsmaalet vil blive løst og forhaabentlig løst paa en saadan Maade, at mange ville føle sig tilfredse dermed, eller ogsaa saaledes, at ingen føler sig utilfreds. Og det er dog vist den bedste Løsning.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*): Med Undtagelse af den sidste ærede Taler (Sørensen-Saksager), med hvem jeg er ganske enig, have alle de andre Talere polemiseret med mig, — jeg tør maaske ogsaa undtage Ordføreren for Socialdemokraterne (Christiansen). Imidlertid vil man forstaa, at jeg vil ikke indlade mig paa at give et udførligt Gensvar, jeg skal kun gøre en Række korte Bemærkninger, hvor jeg anser det for mest nødvendigt.

Det ærede 1ste Medlem for 9ende Kreds (la Cour) indledede denne Dags Debat med et længere Foredrag i landbrugsprotektionistisk Retning. Da Landbrugsprotektionisme jo ligger noget udenfor Mulighedernes Grænse i dette Øjeblik, er der ingen Grund til at komme ind derpaa. Jeg skal derfor lade det ærede Medlems Foredrag ligge og kun notere en ganske enkelt Bemærkning. — Det ærede Medlem advarede mod den stærke Nedgang i de indirekte Skatter, der vilde blive en Følge af det forelagte Toldlovsforslag. Jeg ved ikke, om han har taget Kompensationslovene med i Betragtning, men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at i denne Betragtning er det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds ganske uenigt med det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen). Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds har jo den Opfattelse, at det Toldlovsforslag, jeg har forelagt, vil indbringe mange, mange flere Penge, end det er anslaaet til, fordi Indførselen fra fremmede Lande vil stige saa ganske enormt. Jeg vil bede disse to ærede Medlemmer, som jo have siddet i Toldudvalget som nære Meningsfæller og, saa vidt jeg ved, have stillet deres Ændringsforslag i Fællesskab, om at udjævne den store Divergens, der er imellem dem paa det Punkt.

Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) vilde gerne lægge mig paa Sinde, om jeg dog ikke i sidste Øjeblik vilde vige

for Ansvaret ved at gaa med til en Toldlov, der nedsætter Beskyttelsen. Han mente, at jeg derved vil vanskeliggøre Næringslivet. Nej, jeg viger ikke for Ansvaret derfor, fordi jeg er ganske klar over, at den Nedsættelse af Beskyttelsen, som er foreslaaet, den, jeg tilsigter med mit Toldlovsforslag, er ikke større, end at den vil kunne lade sig praktisere, uden at Næringslivet som Helhed taget lider nogen Skade derved. Ja, det er endogsaa min Opfattelse, at naar vi fik denne Toldlov, vilde vi maaske, naar der var gaaet en kort Tid, komme til at opleve, at Næringslivet vilde have gunstigere Betingelser i det hele og store, vi vilde ikke komme til at opleve, at Næringslivet kom ind under vanskeligere Kaar. Thi, som sagt, Nedsættelsen af Beskyttelsen falder gennemgaaende paa de Industrigrene, der hidtil have haft en alt for stor Beskyttelse. Jeg har ogsaa den Tro, at en Del af denne Beskyttelse have de ikke udnyttet, og den har altsaa ikke været til nogen Gavn. Og jeg har endvidere den Tro, at selv der, hvor de maaske have udnyttet den helt ud, selv der ville de kunne indrette sig saaledes, at de ville kunne arbejde med passende Avance under de ny Forhold. Dertil kommer, at de ville opnaa to væsentlige Fordele. Den ene er, at de ubeskyttede Erhverv faa lettere Byrder. En Del af dem har maattet bære ikke ringe Byrder gennem den Beskyttelse, der var paalagt de beskyttede Erhverv. De faa nu atter Lov til at arbejde under bedre Vilkaar, og da det er de sunde — ikke at forstaa saaledes, at de andre ere syge —, men da det er de naturligste og største Erhverv for vort Land — Landbrug, Handel og Skibsfart —, tror jeg, at den Støtte, de derigennem ville faa, skal man ikke vurdere ringe. — Og de opnaa et andet Gode, som jeg tror, at Haandværk og Industri ikke skulle vurdere ringe, og det er det, at de faa Ro og Sikkerhed i deres Erhvervsforhold. Det er mig bekendt, at der paa adskillige Omraader er Planer fremme om ny Fabrikationer, men at man ikke har turdet begynde derpaa under den Usikkerhed, der hersker, ikke fordi man ønskede en større Toldbeskyttelse for dem, men fordi man overhovedet ikke vidste, under hvilke Vilkaar man kom til at arbejde. Dette Gode, siger jeg, det skal man ikke undervurdere. I det hele og store er det naturligvis ikke min Opfattelse, at Næringslivet vil lide Skade her i Landet ved denne Toldlov, tværtimod, jeg tror, at det vil blive fremmet derved, og i